

[AM2022.11.01Ø]

**Retten i Svendborgs DOM - 11. februar 2021 - 11-1665/2020 -
2300-74265-00199-19**

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født juli 1995

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 28. maj 2020.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1. (tidl. 1+2)

overtrædelse af straffelovens § 266, og forsøg på vold efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 21, alt jf. straffelovens § 81, nr. 6,

ved den 5. maj 2019 ca. kl. 23.00 på Sundbrovej i Svendborg, som tidligere straffet for vold, at have kørt op ved siden af *Forurettede1* og udtalt, "fuck vi troede du var en tøs din fucking homo" eller lignende, hvorefter *tiltalte* forlod bilen og løb efter *Forurettede1* og råbte "jeg fucking dræber dig, fucking homo" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for *Forurettede1s* liv, helbred eller velfærd, ligesom *tiltalte* sparkede ud efter *Forurettede1*, hvilket ramte ham på dennes skuldertaske.

2. (tidl. 4.)

ulovlig tvang efter straffelovens § 260, nr. 1, overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og overtrædelse af straffelovens § 266,

ved den 5. maj 2019 i tidsrummet mellem ca. kl. 23.05 og ca. kl. 23.15, på Svendborgsundbroen i Svendborg, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med *Person1*, med trussel om vold at have tvunget *Forurettede2* til at udlevere sin telefon til dem, i det de *tiltalte* fremtog en kniv, som de havde i deres besiddelse på offentligt sted uden anerkendelsesværdigt formål, og overfor *Forurettede2* og *Forurettede3* udtalte "Skal I dø", "skal I stikkes ned eller kastes over broen" eller lignende, hvilket alt var egnet til at fremkalde alvorlig frygt hos *Forurettede2* og *Forurettede3* for eget, og den andens liv, helbred eller velfærd.

3. (tidl. 5.)

overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1,

ved den 13. december 2019 ca. kl. 04.05 ud for *Virksomhed, Adresse1* i Svendborg, på offentligt sted og uden anerkendelsesværdigt formål, under særligt skærpende omstændigheder, at have besiddet en kniv.

4. (tidl. 6.)

overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4 stk. 1,

ved den 15. december 2019 kl. 06.36, at have ført personbil Volkswagen Golf reg. nr. ... ad Nyborgvej ud for km mærke 7,4 med mindst 119 km/t, hvilket var en overskridelse af 138 %, selv om det ved færdselstavle er angivet, at hastigheden ikke må overstige 50 km/t.

5. (tidl. 7.)

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,

ved den 21. december 2019 ca. kl. 01.30 foran Adresse2 i Svendborg, at have været i besiddelse af 1,79 gram hash til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 1 stk. schweizerkniv og 1,79 gram hash, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at fratagelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 128, stk. 1, jf. § 126, stk. 1, nr. 11.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 4, nr. 6 og 8, jf. § 32, stk. 3 med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forholdene 1-3, men har erkendt sig skyldig i forholdene 4 og 5.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte *Tiltalte*, medtiltalte *Person1*, og af vidnerne *Vidne1*, *Forurettede1*, *Fourettede2*, *Forurettede3* og pa. *Vidne2*.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Tiltalte er tidligere straffet bl.a.:

- ved Retten i Svendborgs betingede dom af 10. januar 2013 med fængsel i 60 dage og en bøde på 2.500 kr. for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 244, § 276, jf. § 285 og jf. § 287 samt § 293 a.
- ved Retten i Viborgs delvis betingede dom af 21. oktober 2013 med fængsel i 5 måneder, hvoraf 2 måneder skal afsones, for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 266 og § 285, jf. § 276. Fuldbyrnelsen af den resterende del af straffen blev udsat i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, mod en prøvetid på 2 år, herunder 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen. Der var i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, tale om en fællesstraf med den betingede dom af 10. januar 2013. Løsladt den 7. juni 2016.
- ved Retten i Svendborgs delvis betingede dom af 28. august 2014 med fængsel i 5 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. 3 måneder af straffen skal afsones og anses for udstået ved varetægtsfængslingen. Fuldbyrnelsen af den resterende del af straffen udsættes i medfør af straffelovens § 58, stk. 1 mod en prøvetid på 2 år. Der var i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, nr. 2, tale om en fællesstraf med den betingede del af dom af 21. oktober 2013.
- ved Retten i Svendborgs dom af 11. august 2015 med fængsel i 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 290, stk. 1, hvoraf 3 måneder skal afsones, hvilket ansås for udstået ved varetægtsfængsling. I medfør af straffelovens § 58, stk. 1, udsættes fuldbyrnelsen af den resterende del af straffen mod en prøvetid på 1 år. Der var i medfør af straffelovens § 61, stk. 1 tale om en samlet straf med såvel den betingede, som den ubetingede del af dom af 28. august 2014. 3 måneder af straffen, som er udstået ved dom af 28. august 2014, anses for udstået ved varetægtsfængslingen. Løsladt den 23. juni 2014.
- ved Retten i Svendborgs dom af 29. februar 2016 med bøde på 4.500 kr. bl.a. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 21, stk. 1, § 26, stk. 6 og § 32, stk. 2. Endvidere frakendt førerretten i 6 måneder fra den 15. marts 2016 til den 14. september 2016.
- ved bødeforelæg af den 22. juli 2016 fra Østjyllands Politi med bøde på 2.000 kr., for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste A, nr. 1.
- ved Københavns Byrets dom af 21. august 2017 med bøde på 6.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 2 og stk. 1, samt § 117 a, stk. 1, jf. straffelovens § 89. Endvidere frakendt førerretten i 6 måneder fra den 4. september 2017 til den 3. marts 2018.
- ved Retten i Svendborgs dom af 26. september 2018 med dom til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, for overtrædelse af straffelovens § 245, jf. § 247, stk. 1, jf. § 21, § 287, stk. 1, jf. § 276, § 288, stk. 1, nr. 1 og § 293 a, knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1 (dagældende våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 1) samt bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1. Der blev ved dommen ikke fastsat en længstetid for foranstaltningen. Tiltalte blev endvidere udvist betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.
- ved bøde af 2. juli 2020 med bøde på 1.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1.

Psykiatrien i Region Syddanmark har i udtalelse af den 9. september 2020 udtalt:

"...

Vi havde i retspsykiatrien kontakt med *Tiltalte* i slutningen af 2018 og i 2019, om end der var uregelmæssigt fremmøde. Han var i starten af 2019 på nippet til at starte på skole i Odense. Der var intet i

hans fremtræden eller tilstand, der tydede på sindssygdom. Han blev i maj måned efterlyst grundet misligholdelse af aftaler.

Han blev anholdt 1. juli, og varetægtsfængslet i surrogat frem til 21. oktober 2019.

Seneste udtalelse er udarbejdet i løbet af denne indlæggelse.

Han blev udskrevet fra retspsykiatrisk afsnit i Middelfart, da han blev løsladt, d.v.s. den 21. oktober 2019, hvorefter han først tog ophold hos sin søster i Middelfart, og siden flyttede sammen med kæreste i Svendborg.

Han har siden fremmødt flere gange til Kriminalforsorgen og retspsykiatrien om end det har været vanskeligt at få en regelmæssig kontakt. I forbindelse med Corona-nedlukningen har der været tale om telefonisk kontakt, og efter en indlæggelse 4.-5. maj 2020, grundet mistanke om ny kriminalitet relateret til euforiserende stoffer, har vi haft kontakt med ham flere gange over video samt ved fremmøde.

Under ovennævnte indlæggelse i maj 2020 var der ikke tegn på sindssygdom. Tilsvarende observation er fundet i ambulanseregistrering frem til dags dato. Han har ikke psykotiske symptomer og er ikke depressiv eller manisk. Der er dermed fortsat ikke symptomer på sindssygdom. Han har ikke været i behandling med medicin siden 2016. Han oplyser, at han er ophørt med episodisk misbrug af euforiserende stoffer efter anholdelsen juli 2020 og oplyser, at et misbrug af hash, nu i 2020, helt er ophørt. Vi har ikke observeret ham påvirket af rusmidler.

Der er i de nu tilkomne sigtelser tale om kriminalitet på tidspunkterne 5. maj 2019 samt 13. 15. og 21. december 2019. Der er ikke grundlag for at antage, at han i maj 2019 har været sindssyg eller i en tilstand ligestillet hermed. Ligeledes er der ej heller grundlag for at antage, at han i december 2019 har været sindssyg eller i en tilstand ligestillet dermed. Der er heller ikke grundlag for at antage, at der skulle have været tale om en abnorm sindstilstand med baggrund i rusmidler.

Han er ikke mentalt retarderet.

Patienten er hermed ikke omfattet af den i straffelovens § 16 henhørende personkreds.

Han er med baggrund i sin personligheds karakteristika i en tilstand, hvor der er tale om mangelfuld udvikling, svækkelse og forstyrrelse af de psykiske funktioner, således at han er omfattet af den i straffelovens § 69 omhandlende personkreds.

En foranstaltning jævnfør straffelovens § 68 kan ikke antages at vise sig formålstjenstlig i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Såfremt han findes skyldig i den påsigtede kriminalitet anbefales dermed, at han idømmes en sanktion inden for det almindelige straffesystem.

..."

Udlændingestyrelsen har i udtalelse af den 7. december 2020 udtalt bl.a.:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte blev født i Danmark den 18. juli 1995.

Tiltalte var på baggrund heraf fritaget for selvstændig opholdstilladelse i Danmark indtil sit fyldte 18. år, hvor han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Tiltalte fik den 3. oktober 2013 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 3 til den 3. oktober 2016. Denne tilladelse er senest den 19. juni 2017 forlænget indtil den 19. juni 2021.

Længden af *Tiltaltes* lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 18. juli 1995, hvor pågældende blev født i Danmark og tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetslig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 24 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 4, nr. 6 og nr. 8.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 4 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetslig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 244 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetslig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 8 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har

haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§1 og 2, i lov om våben og eksplosivstoffer, § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1444 af 1. december 2016 om våben og ammunition m.v., eller § 7, jf. §§ 1 og 2, i lov om knive og blankvåben m.v. idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetslig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af *Tiltalte* med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 3. december 2020.

Heraf fremgår at *Tiltalte* blandt andet har oplyst, at han:

- Er islamisk gift med en dansk statsborger, og de skal borgerligt vies om et par måneder
- Har boet i Danmark hele sit liv
- Har sine forældre og søskende i Danmark
- Har en datter på 7 år i Danmark

Udlændingestyrelsen skal i forlængelse heraf gøre opmærksom på, at *Tiltalte* har et barn, der er mindreårig dansk statsborger på 7 år. Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse henlede opmærksomheden mod EU-domstolens dom af 10. maj 2017 i sagen c-133/15, Chavez-Vilchez, som vedrører den særlige situation, hvor en tredjelandforælder undtagelsesvis kan aflede en opholdsret fra sit unionsborgerbarn i medfør af artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) om unionsborgerskabet.

Det skal endvidere oplyses, at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en tredjelandforælder, der har en afledt opholdsret i medfør af TEU art. 20, skal være begrundet i tredjelandstatsborgerens personlige adfærd, som skal udgøre en *reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse*.

Det er Udlændingestyrelsens umiddelbare vurdering, at *Tiltalte* kan have en afledt opholdsret på baggrund af sit barn, der er dansk statsborger, hvorfor en udvisning af *Tiltalte* potentielt kan være uforenelig med EU-reglerne.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bemærke, at det på baggrund af de oplysninger, der fremgår af politiets afhøringsrapport af 3. december 2020, er Udlændingestyrelsens vurdering, at *Tiltalte* kan være beskyttet af de rettigheder, som kan udledes af Chavez-Vilchez dommen, hvorfor en udvisning af pågældende potentielt kan være uforenelig med EU-reglerne, da pågældende kan være omfattet af EU-reglerne.

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU

Efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 (i det følgende benævnt Associeringsaftalen) artikel 6 kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i ét år eller mere, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter artikel 7 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til den tyrkiske statsborger, som er omfattet af artikel 6. Efter artikel 7 kan det bl.a. have betydning, hvor længe familiemedlemmet har haft lovligt ophold i værtslandet. For så vidt angår børn kan det desuden have betydning, om barnet har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, og om en af forældrene (fortsat) er lovligt beskæftiget i værtslandet.

Det følger af artikel 14, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EU-domstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Det har grundet sagens korte frist, ikke været muligt for Udlændingestyrelsen at foretage en konkret vurdering om pågældende opfylder kravene i henholdsvis artikel 6 og 7.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 – 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 5 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, nr. 6 og nr. 8.

Udlændingestyrelsen skal samtidig henlede opmærksomheden på, at en udlænding, i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal tildes en advarsel, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.
..."

Tiltalte har den 1. april 2020 administrativt fået inddraget førerretten.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har hele sin familie i Danmark. Han har ingen familie i Tyrkiet og har ingen tilknytning til Tyrkiet. Han har, siden han blev født, kun været på ferie i Tyrkiet tre gange. Han taler mest dansk med sine forældre, da de forstår og taler dansk. Han har måske været indkaldt til militærtjeneste i Tyrkiet, men han ved det ikke med sikkerhed.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Vedrørende forhold 1

Tiltalte har nægtet sig skyldig, men *Forurettede1* har som vidne forklaret, at føreren af bilen, som vidnet med 100 % sikkerhed har genkendt som tiltalte, steg ud af bilen og fulgte efter vidnet, samtidig med at han til *Forurettede1* råbte: "du skal fucking dø, din homo, jeg fucking dræber dig", ligesom tiltalte umiddelbart efter sparkede ud efter *Forurettede1* og ramte ham på den taske, vidnet bar over skulderen.

Efter vidnets sikre, detaljerede og troværdige forklaring er det bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 og forsøg på vold efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, ligesom retten, henset til tiltaltes udtalelser til vidnet, finder, at det vil være ubetænkeligt at lægge til grund, at gerningen har baggrund i vidnets seksuelle orientering og derfor er omfattet af straffelovens § 81, nr. 6.

Tiltalte, *Tiltalte*, er derfor skyldig i den rejste tiltale.

Vedrørende forhold 2

Det kan vedrørende det faktiske hændelsesforløb, efter de tiltaltes samstemmende forklaringer herom, lægges til grund, at de den 5. maj 2019 umiddelbart efter kl. 23.00, og således i umiddelbart tidsmæssig tilknytning til forhold 1, kørte bil på Svendborgsundbroen, hvor de standsede op, idet de blev opmærksomme på en ung kvinde, som de frygtede ville springe fra broen. *Forurettede3* har som vidne bekræftet, at hun var den kvinde, der den pågældende aften befandt sig på broen. Tiltalte *Tiltalte* har forklaret, at han var fører af bilen, hvilken forklaring underbygges af forhold 2's umiddelbare tidsmæssige tilknytning til forhold 1, i hvilket forhold vidnet *Forurettede1* med sikkerhed har genkendt *Tiltalte* som fører af bilen umiddelbart forinden. Retten finder det derfor ubetænkeligt på baggrund af *Forurettede1s* sikre genkendelse af *Tiltalte* som fører af bilen at lægge til grund, at det fortsat var *Tiltalte*, der førte bilen under kørsel på broen, sådan som *Tiltalte* selv har forklaret.

Det kan vedrørende det videre hændelsesforløb efter *Forurettede2s* forklaring lægges til grund, at flere mænd steg ud af bilen, og at en høj og kraftig mand løftede *Forurettede3* op, hvilket *Forurettede2* greb ind overfor. *Forurettede2* har videre forklaret, at mændene herefter satte sig ind i bilen for at forlade stedet, men at de, da *Forurettede2* med sin mobiltelefon tog et billede af bilens registreringsnummer, på ny steg ud af bilen, hvorefter en mand med gedeskæg, der steg ud fra bagsædet, truede vidnet til at udlevere sin mobiltelefon, ligesom den høje, kraftige mand, der forinden havde løftet *Forurettede3* op, og som ikke var identisk med føreren af bilen, udtalte, at de ville slå *Forurettede3* og *Forurettede2* ihjel og smide dem ud fra broen. Retten finder det på baggrund af *Forurettede2* forklaring, der til dels er støttet af *Forurettede3s* forklaring, ubetænkeligt at lægge til grund, at *Forurettede3* og *Forurettede2* har været udsat for det strafbare forhold, der er beskrevet i anklageskriftet. Dog finder retten ikke, at der ved *Forurettede2s* usikre forklaring herom er ført bevis for, at der blev truet med kniv.

Vedrørende spørgsmålet om hvorvidt der er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at de tiltalte er gerningsmænd til forholdet, finder retten, at der må lægges afgørende vægt på, at det efter bevisførelsen

utvivlsomt må lægges til grund, at der var personer ud over de tiltalte til stede i bilen og på broen på gerningstidspunktet. De tiltalte har samstemmende forklaret, at der var en tredje person i bilen, og at det var denne, der optrådte truende.

Tredjemanden, der er identificeret af politiet, har imidlertid ikke været indkaldt for at afgive forklaring under hovedforhandlingen, og oplysninger om mandens udseende er ikke oplyst under sagen. Retten har derfor ikke kendskab til, om personens udseende svarer til udseendet på en af de to mænd, *Forurettede2* har beskrevet den høje kraftige mand, der ikke var fører af bilen, og som indledningsvist løftede *Forurettede3* op, og som senere fremsatte truslerne (A), eller til manden med gedeskæg, der steg ud fra bagsædet, og som under trusler tvang *Forurettede2* til at udlevere sin telefon (B).

Også efter *Forurettede2s* forklaring må det lægges til grund, at der ud over de tiltalte befandt sig yderligere personer på gerningsstedet. Vidnet har således forklaret, at der var 4-5 personer i bilen og har endvidere forklaret, at der under den del af hændelsesforløbet, hvor hun og *Forurettede3* blev truet på livet, var mere end to mænd ude af bilen, idet hun så i hvert fald tre mænd på det tidspunkt, selvom hendes opmærksomhed ikke var rettet mod mændene hele tiden, idet hun havde fokus på at hjælpe *Forurettede3*.

Forurettede2s forklaring bærer præg af, at der er forløbet ca. 1 ½ år, siden episoden fandt sted, og allerede under fotokonfrontationen kunne vidnet kun med 65 % sikkerhed genkende *Tiltalte* og kun med 60 % sikkerhed genkende *Person1* som gerningsmænd til forholdene. Usikkerheden omkring genkendelsen ville alene have været uden betydning, hvis det samtidig kunne lægges til grund, at der ikke havde befundet sig andre personer på gerningsstedet end de tiltalte, der jo har bekræftet deres tilstedeværelse.

Under disse omstændigheder og med den bevisførelse, der har fundet sted, finder retten ikke, at der mod de tiltaltes benægtelse er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at det var de tiltalte, der udøvede ulovlig tvang og fremsatte trusler på livet. Retten finder endvidere ikke, at der, som anført i anklageskriftet, er ført bevis for, at der har foreligget en forudgående aftale eller en fælles forståelse med de øvrige personer om, at der skulle fremsættes trusler eller udøves ulovlig tvang, idet der var tale om en pludselig opstået situation. Retten har derfor endvidere ikke fundet grundlag for at lade de tiltalte ifalde et foreningsansvar.

Tiltalte *Tiltalte* frifindes for den rejste tiltale.

Forhold 3

Tiltalte har erkendt, at han den 13. december 2019 ca. kl. 04.00 ud for *Virksomhed* var i besiddelse af en kniv.

Tiltaltes forklaring om, at han havde kniven i anerkendelsesværdigt formål, idet han var i færd med at reparere noget på bilen, må forkastes som utroværdig, og tiltalte, *Tiltalte*, findes skyldig i den rejste tiltale, jf. knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1.

Vedrørende forhold 4 og 5

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrig forligger. Det er derfor bevist, at tiltalte, *Tiltalte*, er skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder som tillægsstraf, jf. straffelovens § 266, § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 21, jf. § 81, nr. 6, knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, samt en bøde på 6.000 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1 jf. alt straffelovens § 89.

Retten har ved straffens fastsættelse lagt vægt på karakteren af forhold 1, herunder navnlig, at gerningen har baggrund i vidnets seksuelle orientering og derfor er omfattet af straffelovens § 81, nr. 6. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte uden forudgående kontakt med forurettede, eftersatte forurettede, da denne kom gående på gaden, ligesom retten har lagt vægt på, at tiltalte flere gange tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet.

Tiltalte, der tidligere er frakendt førerretten i 6 måneder for overtrædelse af færdselslovens § 4, har nu ført personbil med en hastighed, der overskred 138 % af den tilladte hastighed. Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra den 1. april 2020, hvor førerretten administrativt blev inddraget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 11, jf. § 128.

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 4, nr. 6, og nr. 8 for at udvise tiltalte er opfyldt. Da udvisning imidlertid med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, tildeles tiltalte alene en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte er født og opvokset i Danmark, hvor han har sine forældre og søskende. Tiltalte er gift med en dansk statsborger og har en datter på 7 år i Danmark. Tiltalte har således en særdeles stærk tilknytning til Danmark og kun en meget ringe tilknytning til Tyrkiet.

Retten bemærker endvidere, at tiltalte som tyrkisk statsborger er omfattet af associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU og derfor kun vil kunne udvises, hvis hans tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, jf. artikel 14. Udlændingestyrelsen har imidlertid ikke foretaget en konkret vurdering af, om tiltalte opfylder kravene i artikel 6 og 7, hvorfor retten ikke har forholdt sig til, hvorvidt udvisning ikke alene vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, men tillige vil være i strid med artikel 6 og 7 i associeringsaftalen.

Tiltalte frifindes herefter for påstanden om udvisning, og tiltalte meddeles alene en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* skal straffes med fængsel i 4 måneder som tillægsstraf.

Tiltalte skal endvidere betale en bøde på 6.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra den 1. april 2020.

Hos tiltalte konfiskeres 1 stk. schweizerkniv og 1,79 gram hash.

Tiltalte tildes en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Den ved dom af den 26. september 2018 idømte foranstaltning ophæves.

.....

Østre Landsrets 19. afdelings DOM - 1. november 2022 - S-507-21, S-1425-22 og S-3350-21

(landsdommerne Lone Kerrn-Jespersen, Lone Dahl Frandsen og André Dybdal Pape (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født juli 1995, (advokat Jonas Christoffersen, beskikket)

Ankesagerne angår dom af 11. februar fra Retten i Svendborg (11-1665/2020 og landsrettens sag S-507-21), dom af 25. februar 2021 fra Retten i Esbjerg (99-1658/2020 og landsrettens sag S-1425-22) og dom af 18. november 2021 fra Retten i Svendborg (R31906/2021 og landsrettens S-3350-21).

Tiltalte *Tiltaltes* anke af Retten i Svendborgs domme af 11. februar 2021 og 18. november 2021 omfattede oprindeligt skyldspørgsmålet, men er efterfølgende ændret til udmålingsanker.

Anken vedrørende dom af 25. februar 2021 fra Retten i Esbjerg er iværksat af anklagemyndigheden og angår udmåling.

Landsretten har ved retsbog af 3. maj 2021 besluttet, at den pågældende sag skulle forenes med ankesagen S-507-21.

Sagerne er behandlet sammen i retsmøder den 31. oktober og den 1. november 2022.

Påstande

Anklagemyndigheden har i forhold til de påankede domme samlet nedlagt endelig påstand om skærpelse således, at tiltalte idømmes en samlet straf på ikke under 4 års fængsel, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, og at tiltalte frakendes førerretten i 4 år, der regnes fra den 1. april 2020, hvor førerretten blev administrativt inddraget.

Tiltalte har i forhold til de påankede domme samlet nedlagt endelig påstand om formildelse således, at straffen ikke overstiger 3 års fængsel, at han frifindes for påstanden om udvisning og idømmes en advarsel om udvisning, subsidiært stadfæstelse af byrettens dom om et indrejseforbud på 6 år, og at frakendelsestiden for førerretten fastsættes til 3 år.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til de påankede dommes bestemmelser om konfiskation og erstatning.

Der er enighed om, at den i dom af 11. februar 2021 idømte bødestraf for overtrædelse af færdselslovgivningen – henset til den samlede strafpåstand – skal bortfalde, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4.

Personlige forhold

[FORKLARINGER UDELAGT]

Tiltalte er ud over det gengivne i de påankede domme straffet ved dom uden retsmøde afsagt af Retten i Odense den 2. juli 2020 med en bøde på 1.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1.

Tiltalte har under anken været frihedsberøvet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Samlet sanktion

Straffen for den kriminalitet, som tiltalte er dømt for i de tre sager, fastsættes i medfør af de i dommene angivne bestemmelser, idet det dog bemærkes, at henvisningen til bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2 og 3, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, nu er liste B, nr. 59, og liste B, nr. 66, nu er nr. 70, liste B, nr. 189, nu er nr. 201, og liste B, nr. 29, nu er nr. 30.

Straffen for den pådømte kriminalitet i de tre sager fastsættes under ét til fængsel i 4 år, der til dels fastsættes som en tillægsstraf i medfør af straffelovens § 89. Straffen er fastsat ud fra en helhedsvurdering af karakteren af den begåede kriminalitet og tiltaltes forstraffe for ligeartet kriminalitet, og der er herunder særligt lagt vægt på den alvorlige narkotikakriminalitet, som tiltalte er fundet skyldig i ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 18. november 2021. Landsretten har i øvrigt lagt vægt på de grunde, der er anført i byretternes domme.

Som følge af den idømte fængselsstraf bortfalder den ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 11. februar 2021 idømte bøde for overtrædelse af færdselslovgivningen, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4.

Tiltalte fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 4 år, der regnes fra den 1. april 2020, hvor førerretten administrativt blev inddraget. Der henvises til de angivne bestemmelser i de påankede domme.

Den foranstaltning, som tiltalte blev pålagt ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 26. september 2018, ophæves.

Udvisning

Henset til den begåede kriminalitet og de idømte straffe følger det af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 2, 3, 4, 6 og 8, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Landsretten tiltræder af de grunde, der er anført i dom afsagt af Retten i Svendborg den 18. november 2021, at udvisning med et tidsbegrænset indrejseforbud som anført nedenfor ikke vil være i strid med associeringsafgørelsens artikel 13 og 14 eller den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Det forhold, at tiltalte for landsretten har forklaret, at han har haft samvær med sin datter indtil 2017, og at han har genoptaget forholdet til *Person2*, som han er muslimsk gift med, og at *Person2* også for landsretten har været til stede i retten, kan ikke føre til en anden vurdering. Landsretten bemærker herved i relation til Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 20, at tiltalte, der ikke er unionsborger, her i landet har en datter, som er dansk statsborger, og som ikke har udnyttet sin ret til fri bevægelighed. I EU-Domstolens dom af 10. maj 2017 i sag C-133/15, H.C. Chavez-Vilchez m.fl., præmis 70, har Domstolen fastslået, at det med henblik på at bedømme risikoen for, at et barn, der er unionsborger, nødsages til at forlade Unionens område, skal afgøres, hvilken forælder der faktisk tager sig af barnet, og om der består et

faktisk afhængighedsforhold mellem barnet og den forælder, der er tredjelandstatsborger. Inden for rammerne af denne bedømmelse skal de kompetente myndigheder tage hensyn til retten til respekt for privatliv og familieliv, som er fastslået i artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet denne artikel skal sammenholdes med forpligtelsen til at tage hensyn til barnets tarv, som anerkendes i nævnte charters artikel 24, stk. 2. I dommens præmis 72, har Domstolen om denne vurdering endvidere fastslået, at det forhold, at den anden forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, udgør et relevant, men ikke tilstrækkeligt, forhold med hensyn til at kunne konstatere, at der ikke består et sådant afhængighedsforhold mellem den forælder, der er tredjelandstatsborger, og barnet, at barnet nødsages til at forlade Unionens område som helhed i tilfælde af en sådan nægtelse. En sådan bedømmelse skal baseres på en hensyntagen til barnets tarv og samtlige sagens omstændigheder, herunder barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel den forælder, der er unionsborger, som den forælder, der er tredjelandstatsborger, og den risiko, som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt.

Udvisning af tiltalte skal ske til Tyrkiet, og han vil således være forpligtet til at forlade Den Europæiske Unions område. Spørgsmålet er herefter, om en udvisning må antages at fratage datteren den effektive nydelse af sin ret som unionsborger til ophold her i landet. Tiltaltes datter bor hos sin mor, *Person3*, der ligeledes er dansk statsborger. De vil således kunne blive boende i Danmark, uanset at tiltalte måtte blive udvist. Af tiltaltes forklaring og hans skatteoplysninger fremgår, at han i flere år har været på offentlig forsørgelse, og at han ikke har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Det kan på den baggrund ikke antages, at udvisning af tiltalte her fra landet vil påvirke datterens forsørgelsesgrundlag nævneværdigt. En udvisning af tiltalte vil således heller ikke af den grund reelt føre til, at datteren vil skulle forlade landet – og dermed Unionen – sammen med tiltalte. *Person3* har den fulde forældremyndighed, og datteren har i hele sin opvækst haft bopæl hos sin mor, som også er hendes primære omsorgsperson. Tiltalte har efter det oplyste ikke set sin datter siden 2017, og tilknytningen mellem dem må derfor anses for at være af meget begrænset karakter.

Det må således anses for usandsynligt at en udvisning af tiltalte skulle føre til, at datteren måtte forlade landet – og dermed Unionen – som følge af en udvisning af tiltalte. Efter en samlet vurdering finder landsretten på den baggrund under hensyntagen til datterens tarv og samtlige sagens omstændigheder, herunder hendes alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel *Person3* som tiltalte, og den risiko, som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt, at en udvisning af tiltalte til Tyrkiet ikke kan antages at fratage datteren dennes effektive nydelse af retten som unionsborger til ophold her i landet.

Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at tiltaltes bånd til Danmark er meget stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet, og at en udvisning uden tvivl vil være meget byrdefuld for ham. Endvidere tiltrædes det, at tiltalte har en vis tilknytning til Tyrkiet, hvor han har været på ferie, og hvor han for landsretten har forklaret, at han taler sproget i et vist omfang, og at han derfor ikke vil være uden forudsætninger for at begå sig i Tyrkiet, hvis han udvises.

Landsretten tiltræder videre efter arten og grovheden af den aktuelle og den tidligere begåede kriminalitet, at en samlet vurdering af de hensyn, der taler for udvisning, er så tungtvejende, at de har større vægt end

de hensyn, der taler imod udvisning. Der er herved også som anført af byretten lagt vægt på, at tiltaltes familie og *Person2* samt tiltaltes datter vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved besøg i Tyrkiet og ved at kommunikere via telefon og internet.

Landsretten finder, at det vil være et uproportionalt indgreb i strid med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 at udvise tiltalte med indrejseforbud for bestandig.

Fem voterende tiltræder af de af byretten anførte grunde, at udvisning af tiltalte med et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, jf. stk. 4, nr. 7, ikke udgør et uproportionalt indgreb i strid med de nævnte bestemmelser, hvorimod disse voterende finder, at det vil være uproportionalt, hvis indrejseforbuddet fastsættes til 12 år. En voterende finder ud fra samlet en proportionalitetsvurdering, at udvisning af tiltalte med et indrejseforbud på 12 år ikke udgør et uproportionalt indgreb.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens § 216, stk. 1, således at indrejseforbuddet fastsættes til 6 år.

Landsretten tiltræder dommenes bestemmelser om konfiskation og erstatning.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* straffes med fængsel i 4 år.

Den foranstaltning, som tiltalte blev pålagt ved dom afsagt af Retten i Svendborg den 26. september 2018, ophæves.

Den i dom afsagt af Retten i Svendborg den 11. februar 2021 idømte bøde bortfalder.

Tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 4 år, der regnes fra den 1. april 2020.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

I øvrigt stadfæstes byretternes domme.

Statskassen skal betale sagernes omkostninger for landsretten.